

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1010/2008

z dnia 13 października 2008 r.

nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 2026/97 oraz częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 2026/97 i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1000/2008 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

decyzją 2002/611/WE⁽⁴⁾, przyjęła zobowiązanie cenowe jednego z indyjskich producentów eksportujących: Kokan Synthetics and Chemicals Pvt. Ltd („Kokan”).

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

(4) W grudniu 2003 r. Kokan poinformował Komisję o zamiarze dobrowolnego wycofania swojego zobowiązania. W związku z tym decyzja Komisji w sprawie przyjęcia tego zobowiązania została uchylona decyzją Komisji 2004/255/WE⁽⁵⁾.

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 15, 18 i 19,

(5) W kwietniu 2005 r. na wniosek złożony przez przedsiębiorstwo Kokan Komisja wszczęła⁽⁶⁾ częściowy przegląd okresowy na mocy, odpowiednio, art. 19 rozporządzenia podstawowego oraz art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96⁽⁷⁾ („podstawowego rozporządzenia antydumpingowego”); zakres przeglądu ograniczony był do zbadania możliwości przyjęcia zobowiązania oferowanego przez to przedsiębiorstwo.

uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

(6) W następstwie przeprowadzonego dochodzenia, w grudniu 2005 r. decyzją 2006/37/WE⁽⁸⁾ Komisja przyjęła zobowiązanie zaoferowane przez Kokan w związku z dochodzeniami w sprawie środków wyrównawczych i antydumpingowych dotyczącymi przywozu kwasu sulfanilowego pochodzącego z Indii.

1. PROCEDURA

1.1. Wcześniejsze dochodzenia oraz obowiązujące środki

(1) W lipcu 2002 r. rozporządzeniem (WE) nr 1338/2002⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło wyrównawcze („obowiązujące środki”) w wysokości 7,1 % na przywóz kwasu sulfanilowego objętego kodem CN ex 2921 42 10 (kod TARIC 2921 42 10 60) pochodzącego z Indii. Podstawą nałożonych środków było dochodzenie antysubsydjne („pierwotne dochodzenie”) wszczęte na mocy art. 10 rozporządzenia podstawowego.

(7) W styczniu 2006 r., w wyniku dochodzenia, o którym mowa wyżej w motywie 6, rozporządzeniem Rady (WE) nr 123/2006⁽⁹⁾ wprowadzono zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1338/2002 nakładającym ostateczne cło wyrównawcze na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego z Indii oraz w rozporządzeniu (WE) nr 1339/2002 nakładającym ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego m.in. z Indii; zmiany te miały na celu uwzględnienie przyjęcia przez Komisję wspomnianego zobowiązania.

(2) Jednocześnie, rozporządzeniem (WE) nr 1339/2002⁽³⁾, Rada nałożyła ostateczne cło wyrównawcze w wysokości 18,3 % na przywóz tego samego produktu pochodzącego z Indii.

(8) W następstwie przeglądu zgodnego z przepisami art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96 rozporządzeniem (WE) nr 1000/2008⁽¹⁰⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej oraz z Indii.

(3) W ramach wyżej wymienionych postępowań w sprawie ceł antydumpingowych i wyrównawczych Komisja,

⁽⁴⁾ Dz.U. L 196 z 25.7.2002, s. 36.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 80 z 18.3.2004, s. 29.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 101 z 27.4.2005, s. 34.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 22 z 26.1.2006, s. 52.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 22 z 26.1.2006, s. 5.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 275 z 16.10.2008, s. 1.

⁽¹⁾ Dz.U. L 288 z 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 196 z 25.7.2002, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 196 z 25.7.2002, s. 11.

1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu

- (9) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu obowiązujących środków antydumpingowych⁽¹⁾, dnia 24 kwietnia 2007 r. Komisja otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu okresowego zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Wniosek złożyło dwóch producentów wspólnotowych („wnioskodawcy”) reprezentujących 100 % wspólnotowej produkcji kwasu sulfanilowego.
- (10) Wniosek o przegląd wygaśnięcia uzasadniano tym, że wygaśnięcie środków prawdopodobnie doprowadzi do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody dla przemysłu wspólnotowego.
- (11) Komisja zbadała dowody dostarczone przez wnioskodawców i uznała je za wystarczające do uzasadnienia wszczęcia przeglądu zgodnie z przepisami art. 18 rozporządzenia podstawowego. Po skonsultowaniu z Komitetem Doradczym Komisja ogłosiła w dniu 24 lipca 2007 r., w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾, wszczęcie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (12) Należy przy tym zaznaczyć, że przed wszczęciem przeglądu wygaśnięcia i zgodnie z art. 10 ust. 9 i art. 22 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja powiadomiła rząd Indii o wpływności należycie udokumentowanego wniosku o dokonanie przeglądu, zapraszając rząd Indii do udziału w konsultacjach mających na celu wyjaśnienie sytuacji dotyczącej treści skargi oraz osiągnięcie rozwiązania zadowalającego dla obu stron. Rząd Indii nie odpowiedział na to zaproszenie do konsultacji. Konsultacje dotyczące częściowego przeglądu okresowego, o którym mowa poniżej, zostały analogicznie zaproponowane i przeprowadzone z władzami indyjskimi. Konsultacje nie doprowadziły do rozwiązania zadowalającego dla obu stron, które mogłoby zapobiec wszczęciu przeglądu.

1.3. Częściowy przegląd okresowy

- (13) W drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 29 września 2007 r.⁽³⁾ („zawiadomienie w trybie art. 19”) Komisja wszczęła z własnej inicjatywy, na mocy art. 19 rozporządzenia podstawowego, częściowy przegląd okresowy o zakresie ograniczonym do zbadania poziomu subsydiowania zgodnie z art. 19 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego, w oparciu o dostępne dowody *prima facie* wskazujące, iż okoliczności towarzyszące subsydiowaniu, na podstawie których ustalono wysokość zastosowanych środków, uległy trwałej zmianie.

- (14) Przegląd ten miał zakres ograniczony do zbadania poziomu subsydiowania przedsiębiorstwa Kokan, wymienionego w załączniku do zawiadomienia w trybie art. 19, jak również innych eksporterów, których zaproszono do zgłoszenia się na warunkach i w terminie określonych w zawiadomieniu.

1.4. Dochodzenie

1.4.1. Okres objęty dochodzeniem

- (15) Dochodzenie w sprawie kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania dotyczyło okresu od dnia 1 kwietnia 2006 r. do dnia 31 marca 2007 r. (zwanego dalej „okresem objętym dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”). Ten sam okres objęto badaniem domniemanej zmiany okoliczności dającej podstawy do wszczęcia częściowego przeglądu okresowego. Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody obejmowało okres od 2003 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądownym („okres badany”).

1.4.2. Strony zainteresowane postępowaniem

- (16) Komisja oficjalnie powiadomiła producentów eksportujących, importerów, zainteresowanych użytkowników i ich stowarzyszenia, przedstawicieli krajów wywozu, skarżącego oraz producentów wspólnotowych o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia oraz o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (17) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (18) Przesłano kwestionariusze wszystkim znanym zainteresowanym stronom, a mianowicie: obu producentom wspólnotowym, producentowi eksportującemu w Indiach, oraz znanym importerom i użytkownikom, a także rządowi Indii. Kwestionariusze dotyczące częściowego przeglądu okresowego przesłano producentowi eksportującemu w Indiach oraz rządowi Indii.
- (19) Odpowiedzi na kwestionariusze udzielili: rząd Indii, obaj producenci wspólnotowi, zainteresowany producent eksportujący z Indii i użytkownicy. Odpowiedzi na kwestionariusz nie udzielił żaden z importerów; również w toku dochodzenia żaden importer nie dostarczył Komisji żadnych informacji, ani nawet się nie ujawnił.

⁽¹⁾ Dz.U. C 272 z 9.11.2006, s. 18.

⁽²⁾ Dz.U. C 171 z 24.7.2007, s. 14.

⁽³⁾ Dz.U. C 229 z 29.9.2007, s. 9.

(20) Komisja gromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania i wynikającej z niego szkody oraz określenia interesu Wspólnoty, jak również domniemanego zmienionego poziomu subsydiowania. Komisja dokonała w tym względzie wizyt weryfikujących w pomieszczeniach rządu Indii w Delhi, w siedzibach rządu stanu Maharasztra w Bombaju, Indyjskiego Banku Rezerw w Bombaju oraz w zakładach następujących przedsiębiorstwach:

a) producent eksportujący w Indiach:

— Kokan Synthetics & Chemicals Pvt Ltd., Bombaj, Indie;

b) producenci wspólnotowi:

— Ardenity, Givet, Francja,

— CUF Químicos Industriais, Estarreja, Portugalia;

c) użytkownicy:

— Kemira Germany GmbH, Leverkusen, Niemcy,

— Robama SA, Palafolls, Hiszpania.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

(21) Produktem objętym przeglądem jest kwas sulfanilowy pochodzący z Indii („produkt objęty postępowaniem”), obecnie objęty kodem CN ex 2921 42 10 (TARIC 2921 42 10 60). Kwas sulfanilowy występuje zasadniczo w dwóch klasach, odróżnianych według stopnia czystości: są to klasa techniczna i oczyszczona. Dodatkowo kwas klasy oczyszczonej oferowany jest również w sprzedaży w formie soli kwasu sulfanilowego. Kwas sulfanilowy jest stosowany jako surowiec do produkcji rozjaśniaczy optycznych, dodatków do betonu oraz barwników spożywczych i specjalistycznych. Pomimo pewnego zróżnicowania zastosowań, wszystkie klasy i postaci tej substancji uznawane są przez użytkowników za stosunkowo łatwe do zastąpienia i wykorzystywane są zamiennie w większości zastosowań, a zatem traktowane są – jak to miało miejsce w dochodzeniu pierwotnym – jako jeden produkt.

2.2. Produkt podobny

(22) Zgodnie z ustaleniami dochodzenia pierwotnego w ramach przeglądu potwierdzono, że kwas sulfanilowy jest produktem towarowym, a jego jakość i podstawowe właściwości fizyczne są identyczne niezależnie od kraju pochodzenia. Produkt objęty postępowaniem i produkty wytwarzane i sprzedawane przez producenta eksportującego z Indii na rynku krajowym i w wywozie do krajów trzecich, a także te wytwarzane i sprzedawane przez producentów wspólnotowych na rynku wspólnotowym, mają te same podstawowe właściwości fizyczne i

chemiczne oraz zastosowania, toteż uznaje się je za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

3. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SUBSYDIOWANIA

3.1. Wprowadzenie

(23) W oparciu o informacje zawarte we wniosku o dokonanie przeglądu oraz w odpowiedziach na kwestionariusz Komisji dochodzeniem objęto następujące programy, w ramach których miały zostać przekazane domniemane subsydia:

— programy subsydiowania przeanalizowane w dochodzeniu pierwotnym:

— programy ogólnokrajowe:

a) Program stref przetwórstwa wywozowego („EPZS”)/Program specjalnych stref ekonomicznych („SEZS”)/Program jednostek zorientowanych na wywóz („EOUS”);

b) Program „paszportowy” uprawnienia celnego („DEPBS”);

c) Program wspierania przywozu dóbr inwestycyjnych promujący wywóz („EPCGS”);

d) System zwolnień od podatku dochodowego („ITES”);

e) System zezwoleń zaliczkowych dotyczących wywozu („ALS”)/Program zezwoleń zaliczkowych („AAS”);

— programy regionalne:

f) Pakietowy program zachęt („PSI”) rządu stanu Maharasztra;

— programy subsydiowania nieprzeanalizowane w dochodzeniu pierwotnym:

— programy ogólnokrajowe:

g) Program kredytu eksportowego (przedwysyłkowego i powysyłkowego) („ECS”).

(24) Programy a), b), c) i e) wymienione powyżej opierają się na Ustawie o handlu zagranicznym (Rozwój i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie w dniu

7 sierpnia 1992 r. („Ustawa o handlu zagranicznym”). Ustawa o handlu zagranicznym upoważnia rząd Indii do wydawania zawiadomień dotyczących polityki wywozowej i przywozowej. Ich streszczenia publikowane są następnie w dokumentach „Polityka eksportowa i importowa”, które począwszy od 1 września 2004 r., zatytułowano „Polityka handlu zagranicznego”, wydawanych co pięć lat przez Ministerstwo Handlu i regularnie uaktualnianych. Dla okresu objętego dochodzeniem przeglądowym w niniejszej sprawie ma zastosowanie jeden dokument z zakresu polityki eksportowej i importowej, tj. pięcioletni plan związany z okresem od dnia 1 września 2004 r. do dnia 31 marca 2009 r. (zwany dalej „polityką EXIM 2004–2009”). Dodatkowo w „Podręczniku procedur – od dnia 1 września 2004 r. do dnia 31 marca 2009 r., tom I” („t. I podręcznika procedur 2004–2009”) rząd Indii przedstawił również procedury, które regulują politykę EXIM w latach 2004–2009.

- (25) Program zwolnień z podatku dochodowego wymieniony wyżej w lit. d) opiera się na Ustawie o podatku dochodowym z 1961 r., którą corocznie zmienia Ustawa o finansach.
- (26) Programem wymienionym powyżej w lit. f) zarządza stan Maharasztra i jest on oparty na rezolucjach Departamentu ds. Przemysłu, Energetyki i Pracy rządu stanu Maharasztra.
- (27) Program kredytu eksportowego wymieniony wyżej w lit. g) jest oparty na sekcjach 21 i 35A Ustawy o regulacji bankowości z 1949 r., która zezwala Bankowi Rezerw Indii (Reserve Bank of India, „RBI”) na kierowanie bankami komercyjnymi w dziedzinie kredytów eksportowych.

3.2. Program stref przetwórstwa wywozowego („EPZS”)/Program specjalnych stref ekonomicznych („SEZS”)/Program jednostek zorientowanych na wywóz („EOUS”)

- (28) Ustalono, że współpracujący producent eksportujący nie prowadził działalności w obszarze SEZS ani EPZS. Zarejestrował on natomiast swoją działalność w ramach EOUS, a w ODP otrzymywał subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych. Poniższy opis i ocena ograniczają się zatem do programu EOUS.

3.2.1. Podstawa prawna

- (29) Szczegóły dotyczące EOUS znajdują się w rozdziale 6 polityki EXIM 2004–2009 oraz w t. I podręcznika procedur 2004–2009.

3.2.2. Kwalifikowalność

- (30) Z wyjątkiem przedsiębiorstw zajmujących się wyłącznie handlem, wszystkie przedsiębiorstwa, które z zasady podejmują się wywozu całej swojej produkcji towarów lub usług, mogą zostać objęte EOUS. Przedsiębiorstwa działające w sektorze przemysłowym muszą spełniać

próg minimum inwestycji w aktywa trwałe (wynoszący 10 mln rupii indyjskich), ażeby zakwalifikować się do EOUS.

3.2.3. Zastosowanie w praktyce

- (31) Jednostki zorientowane na wywóz (EOUS) mogą mieć siedziby i prowadzić działalność na całym terytorium Indii.
- (32) Wniosek o nadanie statusu EOUS musi zawierać szczegółowe informacje, dotyczące między innymi planowanej wielkości produkcji, przewidywanej wartości wywozu, wymagań przywozowych oraz wymagań lokalnych, na najbliższe pięć lat. W przypadku gdy władze zaakceptują taki wniosek, warunki załączone do powyższej akceptacji zostają przedstawione przedsiębiorstwu. Umowa dotycząca przyznania przedsiębiorstwu statusu EOUS jest ważna przez okres pięciu lat. Umowę można przedłużać na kolejne okresy.
- (33) Najważniejszym obowiązkiem EOUS określonym w polityce EXIM 2004–2009 jest uzyskanie przychodów netto w wymianie międzynarodowej („NFE”), co oznacza, że w określonym (pięcioletnim) okresie odniesienia całkowita wartość wywozu musi być wyższa niż całkowita wartość towarów przywożonych.
- (34) Jednostki EOUS mają prawo do następujących ulg:
- zwolnienie z ceł przywozowych na wszystkie rodzaje towarów (włącznie z dobrami inwestycyjnymi, surowcami i towarami konsumpcyjnymi) niezbędnych do wytwarzania, produkcji, przetwarzania lub z nimi związanych,
  - zwolnienie z podatku akcyzowego na towary nabyte ze źródeł lokalnych,
  - zwrot centralnego podatku od sprzedaży od towarów zakupionych na rynku lokalnym,
  - pozwolenie na sprzedaż na rynku krajowym części wyprodukowanych wyrobów do wysokości 50 % wartości wywozu FOB, po warunkiem osiągnięcia dodatnich przychodów netto w wymianie międzynarodowej po opłaceniu należności ulgowych, tj. podatków akcyzowych od produktów gotowych,
  - częściowy zwrot podatku zapłaconego od paliwa nabytego od krajowych przedsiębiorstw naftowych,
  - zwolnienie z podatku dochodowego zwykle należnego od zrealizowanych zysków ze sprzedaży eksportowej, zgodnie z sekcją 10B Ustawy o podatku dochodowym, na okres 10 lat od rozpoczęcia działalności, ale nie dłużej niż do roku 2010,
  - możliwość posiadania kapitału w 100 % zagranicznego.

- (35) Jednostki prowadzące działalność w ramach wyżej wymienionych programów podlegają dozorowi urzędników celnych zgodnie z ust. 65 Ustawy o cłach.
- (36) Jednostki te są prawnie zobligowane do prowadzenia rzetelnego rejestru wszystkich transakcji przywozowych, zużycia i wykorzystania wszystkich przywożonych materiałów oraz wszystkich zrealizowanych transakcji wywozowych, zgodnie z ust. 6.11.1 t. I podręcznika procedur 2004–2009. Dokumenty te należy dostarczać okresowo właściwym organom w formie kwartalnych i rocznych sprawozdań z dokonanych postępów.
- (37) Jednakże zgodnie z sekcją 6.11.2 t. I podręcznika procedur 2004–2009 „(jednostka EOU) nie ma w żadnym momencie obowiązku korelowania każdej przesyłki pochodzącej z przywozu z prowadzonym przez siebie wywozem, transferami do innych jednostek, sprzedażą krajową lub zapasami”.
- (38) Krajowa sprzedaż jest wysyłana i odnotowywana za pomocą własnej certyfikacji. Proces wysyłki przesyłek EOU przeznaczonych na wywóz jest dozorowany przez urzędnika celnego lub urzędnika ds. akcyzy na stałe oddelegowanego do EOU.
- (39) W rozpatrywanym przypadku program ten był stosowany przez współpracującego producenta eksportującego do zaopatrywania się na rynku krajowym w towary zwolnione z podatku akcyzowego, uzyskania zwrotu centralnego podatku od sprzedaży oraz dla uzyskania częściowego zwrotu podatku zapłaconego od paliwa nabytego od krajowych przedsiębiorstw naftowych. Dochodzenie wykazało, że producent eksportujący objęty postępowaniem nie odniósł korzyści wynikających z przepisów EOUS o zwolnieniu z podatku dochodowego.
- ### 3.2.4. Wnioski dotyczące EOUS
- (40) W odniesieniu do zwolnienia z podatku akcyzowego na towary nabyte ze źródeł lokalnych stwierdzono, że cło od zakupu uiszczone przez przedsiębiorstwo niebędące jednostką EOUS może być uznane na poczet płatności przyszłych zobowiązań celnych, na przykład podatku akcyzowego od sprzedaży krajowej (tak zwany mechanizm „CENVAT”). Dlatego też uiszczony podatek akcyzowy od zakupu nie jest ostateczny. Za pomocą mechanizmu kredytującego „CENVAT” ostateczne cło nakłada się tylko na wartość dodaną, nie zaś na środki do produkcji. Tak więc przysługujące jednostce EOUS zwolnienie z podatku akcyzowego od zakupów nie oznacza dalszej utraty dochodów publicznych, a zatem nie wiąże się z dodatkową korzyścią odniesioną przez EOUS.
- (41) Zwrot centralnego podatku od sprzedaży oraz częściowy zwrot podatku zapłaconego od paliwa nabytego od krajowych przedsiębiorstw naftowych stanowią subsydia w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Rezygnuje się z pobierania dochodów publicznych, które byłyby należne w przypadku braku powyższego programu, co oznacza dodatkową korzyść dla EOU w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia

podstawowego, w formie zwiększonej płynności dzięki refundacji centralnego podatku od sprzedaży oraz należnych w normalnych warunkach podatków od paliwa. Subsydia są prawnie uzależnione od wywozu i w związku z tym uznaje się, że mają one charakter szczególny i podlegają środkom wyrównawczym zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z ust. 6.1 polityki EXIM 02–07 prowadzenie przez EOUS działalności zorientowanej na wywóz jest niezbędnym warunkiem uzyskania zachęt.

3.2.5. Obliczenie kwoty subsydium

- (42) Kwota subsydium została obliczona na podstawie kwoty zwróconego centralnego podatku od sprzedaży od towarów zakupionych na rynku lokalnym oraz częściowego zwrotu podatku zapłaconego od paliwa nabytego na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Od tej kwoty, zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego, odliczono poniesione koszty niezbędne do uzyskania subsydium, w wyniku czego uzyskano kwotę subsydium w liczniku. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium została podzielona przez odpowiednie obroty z wywozu, generowane w ODP, jako właściwy mianownik, ponieważ subsydia jest uwarunkowane wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości. Wysokość obliczonego w ten sposób marginesu subsydium wynosi 3,2 %.

3.3. Program „paszportowy” uprawnienia celnego („DEPBS”)

3.3.1. Podstawa prawna

- (43) Szczegółowy opis DEPBS zawarto w ust. 4.3 polityki EXIM 2004–2009 oraz w ust. 4.37–4.53 t. I podręcznika procedur 2004–2009.

3.3.2. Wyniki badania

- (44) Stwierdzono, że współpracujący producent eksportujący nie uzyskał żadnych korzyści z DEPBS w ODP. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tego programu w ramach niniejszego dochodzenia.

3.4. Program wspierania przywozu dóbr inwestycyjnych promujący wywóz („EPCGS”)

3.4.1. Podstawa prawna

- (45) Szczegółowy opis EPCGS zawarto w ust. 5 polityki EXIM 2004–2009 oraz w rozdziale 5 t. I podręcznika procedur 2004–2009.

3.4.2. Wyniki badania

- (46) Stwierdzono, że współpracujący producent eksportujący nie uzyskał w ODP żadnych korzyści z EPCGS. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tego programu w ramach niniejszego dochodzenia.

3.5. System zwolnień od podatku dochodowego („ITES”)

- (47) Stwierdzono, że współpracujący producent eksportujący nie uzyskał żadnych korzyści z ITES w ODP. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tego programu w ramach niniejszego dochodzenia.

3.6. System zezwoleń zaliczkowych dotyczących wywozu („ALS”)/Program zezwoleń zaliczkowych („AAS”)

3.6.1. Podstawa prawna

- (48) Szczegółowy opis DEPBS zawarto w pkt 4.1–4.1.14 polityki EXIM 2004–2009 oraz w rozdziałach 4.1–4.30 t. I podręcznika procedur 2004–2009. Począwszy od 1 kwietnia 2006 r., program zmienił nazwę na Program zezwoleń zaliczkowych.

3.6.2. Wyniki badania

- (49) Stwierdzono, że współpracujący producent eksportujący nie uzyskał w ODP żadnych korzyści z AAS. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tego programu w ramach niniejszego dochodzenia.

3.7. Pakietowy program zachęt („PSI”) rządu Maharasztra

3.7.1. Podstawa prawna

- (50) W ramach tworzenia zachęt do rozwoju przemysłu w słabiej rozwiniętych obszarach stanu Maharasztra od 1964 r. rząd tego stanu przyznaje zachęty finansowe nowo tworzonej jednostkom przedsiębiorstw zlokalizowanym w rozwijających się regionach stanu w ramach programu znanego powszechnie pod nazwą „Pakietowy program zachęt” („PSI”). Od chwili jego utworzenia program ten był kilkakrotnie zmieniany; „Program z 2001 r.” obowiązywał od dnia 1 kwietnia 2001 r. do dnia 31 marca 2006 r., a następnie został przedłużony o rok do dnia 31 marca 2007 r. Program PSI ze strony GOM składa się z kilku podprogramów, wśród których głównymi są: (i) zwrot akcyzy miejskiej (*octroi*; myto wjazdowe); (ii) zwolnienie z podatku od energii elektrycznej; oraz (iii) zwolnienia bądź odroczenia dotyczące lokalnego podatku od sprzedaży. Zdaniem rządu stanu Maharasztra program z roku 2001 nie obejmował ostatniego z wymienionych podprogramów, tj. zwolnienia bądź odroczenia dotyczącego lokalnego podatku od sprzedaży. Dochodzenie wykazało jednak, że przedsiębiorstwo jest uprawnione do korzystania z ulg w ramach programu z tytułu Świadectwa kwalifikowalności. Jak ustalono w dochodzeniu, w rzeczywistości jedynym podprogramem, z którego współpracujący producent eksportujący korzystał w ODP, był właśnie podprogram odroczenia lokalnego podatku od sprzedaży (należący do powyższego ppkt (iii)).

3.7.2. Kwalifikowalność

- (51) Zasadniczym warunkiem kwalifikowalności w ramach programu jest dokonanie przez przedsiębiorstwo inwestycji w mniej rozwiniętych obszarach sklasyfikowanych

pod względem poziomu rozwoju gospodarczego w różnych kategoriach (np. obszar słabo rozwinięty, obszar słabiej rozwinięty, obszar najsłabiej rozwinięty) bądź poprzez założenie nowego przedsiębiorstwa przemysłowego, bądź też poprzez szeroko zakrojone inwestycje kapitałowe w rozwój lub dywersyfikację już istniejącego przedsiębiorstwa przemysłowego. Głównymi kryteriami do ustalenia wysokości zachęt finansowych są obszar obecnej lub przyszłej lokalizacji przedsiębiorstwa oraz wielkość inwestycji.

3.7.3. Zastosowanie w praktyce

- (52) Świadectwo kwalifikowalności wystawione przez rząd stanu Maharasztra współpracującemu producentowi eksportującemu stanowi, że przedsiębiorstwo to na mocy podprogramu odroczenia podatku jest uprawnione do odroczenia należnego podatku stanowego od sprzedaży krajowej na okres 12 lat od roku, w którym powinien on zostać pobrany.

3.7.4. Wnioski

- (53) Podprogram odroczenia lokalnego podatku od sprzedaży będący częścią PSI rządu stanu Maharasztra przyznaje subsydia w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Analizowany podprogram stanowi finansowy wkład rządu stanu Maharasztra, ponieważ ta ulga odracza pobranie przez rząd stanu Maharasztra dochodu, który w przeciwnym wypadku byłby należny. Odroczenie to stanowi korzyść dla przedsiębiorstwa, jako że poprawia ono jego płynność finansową.

- (54) Podprogram jest dostępny wyłącznie dla przedsiębiorstw, które zainwestowały w określonych obszarach geograficznych należących do jurysdykcji stanu Maharasztra. Nie jest on dostępny dla przedsiębiorstw zlokalizowanych poza tymi obszarami. Poziom korzyści jest różny w zależności od obszaru jakiego dotyczy. Program ten ma zatem charakter szczególny w myśl art. 3 ust. 2 lit. a) i art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, a w konsekwencji stanowi podstawę dla środków wyrównawczych.

3.7.5. Obliczenie kwoty subsydium

- (55) Kwota podatku stanowego od sprzedaży odroczonego na mocy podprogramu dotyczącego odroczenia, należnego w ODP, jest równoważna nieoprocentowanej pożyczce w takiej samej kwocie, udzielonej przez rząd stanu Maharasztra. Dlatego też korzyść odniesioną przez współpracującego producenta eksportującego obliczono na podstawie odsetek od porównywalnego kredytu komercyjnego, zapłaconych przez przedsiębiorstwo w ODP.

- (56) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium (licznik) została podzielona przez całkowity obrót przedsiębiorstwa w ODP jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium nie jest uwarunkowane wywozem i nie zostało przyznane w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.

(57) W oparciu o zrewidowane obliczenia opisane powyżej suma subsydium, jaką uzyskało to przedsiębiorstwo z tytułu tego programu, wynosi 0,6 %.

3.8. Program kredytu eksportowego („ECS”)

3.8.1. Podstawa prawna

(58) Szczegóły tego programu zostały określone w Okólniku głównym IECD nr 02/04.02.02/2006-07 (Kredyt eksportowy w walucie zagranicznej) i w Okólniku głównym IECD nr 01/04.02.02/2006-07 (Kredyt eksportowy w rupiach) Indyjskiego Banku Rezerw („RBI”), adresowanych do wszystkich banków komercyjnych w Indiach.

3.8.2. Kwalifikowalność

(59) Do korzystania z tego programu kwalifikują się eksportujący wytwórcy i eksportujące podmioty handlowe. Stwierdzono, że współpracujący producent eksportujący odniósł korzyści w ramach ECS.

3.8.3. Zastosowanie w praktyce

(60) Na mocy tego programu RBI ustala obowiązkowy maksymalny pułap stóp procentowych stosowanych do kredytów eksportowych, zarówno w rupiach indyjskich, jak też w obcej walucie, którymi banki komercyjne mogą obciążać eksportera „w celu udostępnienia kredytu eksporterom po stawkach, które są konkurencyjne w skali międzynarodowej”. Program ECS składa się z dwóch podprogramów: programu kredytu eksportowego przedwysyłkowego („kredyt fazy pakowania”), który obejmuje kredyty udzielane eksporterowi na sfinansowanie zakupu, przetwarzania, wytwarzania, pakowania i/lub wysyłki towarów przedeksportowych, oraz programu kredytu eksportowego powysyłkowego, który zapewnia kapitał operacyjny w postaci pożyczek dla sfinansowania należności z tytułu wywozu. RBI zaleca również bankom komercyjnym udostępnienie określonej kwoty własnych kredytów bankowych netto na rzecz finansowania eksportu.

(61) W wyniku stosowania postanowień okólników głównych banku RBI eksporterzy mogą otrzymać kredyty eksportowe o preferencyjnych stopach procentowych w porównaniu do stóp procentowych zwykłych kredytów komercyjnych („kredyty gotówkowe”), których warunki ustalane są jedynie w zależności od warunków rynkowych.

3.8.4. Wnioski dotyczące programu ECS

(62) Po pierwsze, preferencyjne stopy procentowe kredytu ECS określonego w okólnikach głównych RBI mogą obniżać koszty odsetkowe eksportera w porównaniu z kosztami kredytu ustalonymi wyłącznie w zależności od warunków rynkowych i w tym przypadku oznaczają korzyść dla danego eksportera w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Jedynie w przypadku gdy stwierdzono zaistnienie powyższych różnic w stopach procentowych, wyciągnięto wniosek o odniesieniu korzyści. Różnic w stopach procentowych między kredytami, których udzielono na podstawie okólników głównych banku RBI, a komercyjnymi „kredytami gotówko-

wymi” nie można wyjaśnić wyłącznie zachowaniem rynkowym banków komercyjnych.

(63) Po drugie, pomimo faktu, że preferencyjne kredyty w ramach ECS są przyznawane przez banki komercyjne, korzyść ta jest finansowym wkładem rządu w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. RBI jest organem publicznym, a zatem jest on objęty definicją „władzy publicznej”, podaną w art. 1 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Jest on w 100 % własnością rządu, realizuje cele polityki publicznej, np. politykę monetarną, a jego władze są wyznaczane przez rząd Indii. RBI wyznacza wykonywanie określonych funkcji przez jednostki prywatne w rozumieniu art. 2 ust. 1) lit. a) ppkt (iv) tiret drugie, ponieważ banki komercyjne są związane określonymi przezeń warunkami, między innymi maksymalnymi pułapami stóp procentowych na kredyty eksportowe, zlecanymi w okólnikach RBI, oraz przepisami RBI stanowiącymi, że banki komercyjne muszą przeznaczać pewną określoną ilość udzielanych przez nie kredytów bankowych netto na finansowanie eksportu. Tym samym banki komercyjne zobowiązane są ogólnikiem RBI do wykonywania funkcji wspomnianych w art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego, w tym przypadku do udzielania pożyczek w formie preferencyjnego finansowania wywozu. Taki bezpośredni transfer środków w formie pożyczek udzielanych pod pewnymi warunkami normalnie należałby do obowiązków władz publicznych, a stosowana praktyka nie różni się istotnie od praktyk normalnie stosowanych przez władze publiczne w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. Subsydium to uznawane jest za szczególne i stanowiące podstawę do zastosowania środków wyrównawczych, ponieważ preferencyjne stopy procentowe są dostępne wyłącznie w odniesieniu do finansowania transakcji wywozowych oraz są uwarunkowane wynikami wywozu, zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.8.5. Obliczenie kwoty subsydium

(64) Kwota subsydium została obliczona na podstawie różnicy pomiędzy odsetkami zapłaconymi za kredyty eksportowe wykorzystane w ODP a kwotą odsetek należnych w przypadku zwykłych kredytów komercyjnych wykorzystywanych przez prywatne przedsiębiorstwo. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium (licznik) została podzielona przez łączny obrót w ramach wywozu w ODP jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uwarunkowane wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości. Współpracujący producent eksportujący odniósł korzyści w ramach ECS, otrzymując subsydium w wysokości 0,9 %.

3.9. Suma subsydium podlegających wyrównaniu

(65) Suma subsydium podlegających wyrównaniu, obliczona zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego, wyrażona *ad valorem* wynosi 4,7 %, dla badanego producenta eksportującego.

- (66) W świetle dostępnych informacji współpracujący producent eksportujący odpowiadał za 100 % wywozu kwasu sulfanilowego z Indii do Wspólnoty w ODP. Brak jakichkolwiek dostępnych informacji, które wskazywałyby na subsydiowanie na niższym poziomie, z jakiego mogliby korzystać hipotetyczni producenci eksportujący.

PROGRAM	EOU (*)	DEPBS	EPCGS	ITES	ALS	Program stanu Maharasztra	ECS (*)	Razem
PRZEDSIĘBIORSTWO	%	%	%	%	%	%	%	%
Kokan Synthetics and Chemicals Private Limited	3,2	zero	zero	zero	zero	0,6	0,9	4,7

(*) Subsidia wywozowe zaznaczono gwiazdką.

3.10. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania

- (67) Zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy wygaśnięcie obowiązujących środków prowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu.
- (68) Ustalono, że jakkolwiek stwierdzony w toku dochodzenia przegląd wygaśnięcia margines subsydium jest niższy od marginesu ustalonego w dochodzeniu pierwotnym, współpracujący indyjski eksporter produktu objętego dochodzeniem odniósł w dalszym ciągu korzyści z subsydiowania przez władze indyjskie, stanowiącego podstawę środków wyrównawczych. W odniesieniu do najważniejszego z analizowanych programów stosowanych w ODP, to jest EOUS, status jednostki zorientowanej na wywóz na podstawie polityki EXIM pozwala na ciągnięcie regularnych korzyści; brak przesłanek, które wskazywałyby na stopniowe wycofywanie tych programów w przewidywalnej przyszłości. W tej sytuacji nie ma wątpliwości, że w przyszłości eksporter produktu objętego dochodzeniem będzie w dalszym ciągu otrzymywał subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych.
- (69) Skoro wykazano już, że subsydiowanie nie zostało przerwane w czasie przeglądu i że prawdopodobnie będzie ono kontynuowane w przyszłości, kwestia prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia subsydiowania jest nieistotna.

3.11. Trwały charakter zmian okoliczności

- (70) Zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano również, czy można uznać, że okoliczności, które uległy zmianie w porównaniu z okolicznościami pierwotnego dochodzenia w sprawie dumpingu, mają charakter trwały.
- (71) Należy tu zaznaczyć, że wobec braku współpracy ze strony innych eksporterów z Indii zakres przeglądu był

ograniczony do poziomu subsydiowania Kokan Synthetics & Chemicals Pvt. Ltd.

- (72) W świetle ustaleń poczynionych powyżej w motywie 68 w odniesieniu do trwałego charakteru zmienionych okoliczności stwierdzono brak powodów, które uzasadniałyby wniosek, że zmiana poziomu subsydiowania nie miała trwałego charakteru.

4. DEFINICJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

- (73) W obrębie Wspólnoty produkt podobny jest wytwarzany przez dwóch producentów, których produkcja stanowi całość produkcji wspólnotowej produktu podobnego w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (74) W odniesieniu do dochodzenia pierwotnego należy zauważyć, że przedsiębiorstwa „Sorochimie Chimie Fine” oraz „Quimigal SA” zmieniły nazwy, odpowiednio na „Ardenity” i na „CUF Químicos Industriais”.
- (75) Obaj wymienieni producenci współpracowali w dochodzeniu i poparli wniosek o dokonanie przeglądu. Z tego względu stanowią oni przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

5. SYTUACJA NA RYNKU WSPÓLNOTOWYM

5.1. Konsumpcja na rynku wspólnotowym

- (76) Szacowana wspólnotowa konsumpcja została ustalona na podstawie:
- całkowitego przywozu produktu objętego postępowaniem na rynek Wspólnoty na podstawie danych Eurostatu,
  - całkowitej sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym na podstawie odpowiedzi przekazanych za pomocą kwestionariusza.

- (77) Wspólnotowa konsumpcja kwasu sulfanilowego w ODP wyniosła około 10 000 ton. W badanym okresie zaobserwowano spadek konsumpcji o 6 %.

Tabela 1

Konsumpcja na rynku wspólnotowym

	2003	2004	2005	2006	ODP
Konsumpcja (w tonach)	10 684	10 443	10 899	9 939	9 997
Wskaźnik	100	98	102	93	94

5.1.1. Obecny przywóz z kraju, którego dotyczy postępowanie

- (78) W celu zachowania poufności informacji handlowych, zważywszy, że Kokan odpowiada za 100 % przywozu z Indii, a na cały przemysł wspólnotowy składa się tylko dwóch producentów, konieczne było przedstawienie danych w poniższych tabelach 2–5 w postaci wskaźników.

5.1.2. Wielkość przywozu objętego przeglądem i jego udział w rynku w ODP

- (79) Wielkość i udział w rynku przywozu z Indii kształtowały się w sposób przedstawiony w poniższych tabelach.

Tabela 2

Przywóz z kraju, którego dotyczy postępowanie

Przywóz (t)	2003	2004	2005	2006	ODP
Wskaźnik	100	54	59	56	60

Źródło: Eurostat.

Tabela 3

Udział w rynku krajów, których dotyczy postępowanie

Udział w rynku	2003	2004	2005	2006	ODP
Wskaźnik	100	55	58	60	64

- (80) Całkowity przywóz z kraju, którego dotyczy dochodzenie, między rokiem 2003 a ODP zmniejszył się o 40 %, natomiast udział w rynku przywozu z Indii spadł o 36 %.

5.2. Kształtowanie się cen i zachowanie cen przywozu produktu objętego postępowaniem

Tabela 4

Ceny przywozu objętego postępowaniem

Cena jednostkowa	2003	2004	2005	2006	ODP
Wskaźnik	100	85	96	110	111

Źródło: Eurostat.

- (81) Średnia cena przywozu objętego przeglądem pochodzącego z Indii wzrosła w badanym okresie o 11 %.

- (82) W celu obliczenia poziomu podcięcia cenowego w ODP ceny *ex-works* oferowane przez przemysł wspólnotowy niepowiązanym klientom porównano z cenami importowymi CIF na granicy Wspólnoty stosowanymi w wywozie z kraju, którego dotyczy postępowanie, odpowiednio dostosowanymi dla uwzględnienia ceny wraz z kosztami wyładunku. Dostosowanie polegało na podniesieniu cen o zwykłą należność celną i koszty poniesione po dokonaniu przywozu. Porównanie to wykazało, że dostosowane ceny przywozu z Indii nie podcinały cen przemysłu wspólnotowego. Odnotowany wzrost cen i brak podcięcia cenowego należy rozpatrywać w kontekście różnych zobowiązań cenowych złożonych przez eksportera z Indii od czasu nałożenia obowiązujących środków w 2002 r.

5.3. Przywóz z innych krajów trzecich

Tabela 5

Przywóz z innych krajów trzecich

Reszta świata	2003	2004	2005	2006	ODP
Przywóz (wskaźnik)	100	93	114	91	91
Udział w rynku (wskaźnik)	100	95	112	98	97
Średnia cena (EUR/tonę)	855	930	1 077	1 059	1 018
Wskaźnik	100	109	126	124	119

Źródło: Eurostat.

- (83) Wielkość przywozu z pozostałych krajów trzecich w badanym okresie spadła o 9 %. Ich udział w rynku spadł nieznacznie (o 3 %). Niemal 100 % przywozu w badanym okresie pochodziło z głównych krajów wywozu, to jest ze Stanów Zjednoczonych Ameryki („USA”) oraz z ChRL.
- (84) Ceny kwasu sulfanilowego pochodzącego z krajów trzecich były przeciętnie niższe od cen przemysłu wspólnotowego, a także od cen indyjskich. Należy nadmienić, że przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego z ChRL w 2002 r. został obłożony cłem antydumpingowym w wysokości 21 %, które w następstwie dochodzenia w sprawie absorpcji w 2004 r. podniesiono do 33,7 %.

5.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu wspólnotowego

5.4.1. Uwagi wstępne

- (85) W celu zachowania poufności informacji handlowych konieczne było przedstawienie informacji dotyczące dwóch producentów stanowiących przemysł wspólnotowy w postaci wskaźników.
- (86) Zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego uwzględniono wszelkie istotne czynniki ekonomiczne i wskaźniki znaczące dla przemysłu wspólnotowego.

5.4.2. Dane dotyczące przemysłu wspólnotowego

- a) Produkcja, wielkość i stopa wykorzystania dostępnych mocy produkcyjnych

Tabela 6

Produkcja, zainstalowane moce produkcyjne i stopień ich wykorzystania

	2003	2004	2005	2006	ODP
Moce produkcyjne w tonach (wskaźnik)	100	100	100	105	112
Produkcja w tonach (wskaźnik)	100	119	115	115	117
Stopień wykorzystania mocy produkcyjnych (wskaźnik)	100	119	115	109	105

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz dotyczący przemysłu wspólnotowego.

- (87) Poziom produkcji przemysłu wspólnotowego w ODP był o 17 % wyższy od poziomu odnotowanego na początku badanego okresu. Moce produkcyjne przemysłu wspólnotowego również wzrosły w badanym okresie o 12 %, jako że jeden z producentów wspólnotowych zwiększył swoje moce produkcyjne, inwestując w wyposażenie do produkcji kwasu sulfanilowego klasy oczyszczonej. Połączenie tych dwóch czynników doprowadziło do ogólnego wzrostu stopy wykorzystania mocy produkcyjnych przez przemysł wspólnotowy w badanym okresie. Należy również zauważyć, że przemysł wspólnotowy osiągnął w ODP zadowalający poziom stopy wykorzystania mocy produkcyjnych (sięgający 75–80 %).

b) Badanie stanu zapasów

- (88) W badanym okresie wielkość zapasów przemysłu wspólnotowego mierzona na koniec roku spadła o 22 %. Poziom zapasów spadł znacznie w 2004 i 2005 r., lecz następnie wzrastał stopniowo w 2006 r. i w ODP.

Tabela 7

Wielkość zapasów końcowych

	2003	2004	2005	2006	ODP
Zapasy w tonach (wskaźnik)	100	35	38	64	78

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz dotyczący przemysłu wspólnotowego.

c) Wielkość sprzedaży, udział w rynku i wzrost

- (89) Wielkość sprzedaży osiągniętej przez przemysł wspólnotowy w ODP wzrosła o 5 % w porównaniu ze stanem z początku okresu badanego. Podczas gdy konsumpcja we Wspólnocie spadła o 6 % w badanym okresie (zob. motyw 77 powyżej), udział w rynku przemysłu wspólnotowego wzrósł w tym okresie o 12 %. Dokładniej, przemysł wspólnotowy zwiększył swój udział w rynku o ponad 7 punktów procentowych w badanym okresie. Przemysł wspólnotowy utrzymywał przez cały badany okres udział w rynku przekraczający 50 %.

Tabela 8

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2003	2004	2005	2006	ODP
Wielkość sprzedaży w tonach (wskaźnik)	100	114	107	105	105
Procentowy udział w rynku (wskaźnik)	100	116	105	113	112

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz dotyczący przemysłu wspólnotowego.

- (90) Należy zauważyć, że zmniejszenie konsumpcji we Wspólnocie w roku 2006 i w ODP wywarło pewien wpływ na wzrost przemysłu wspólnotowego. Wzrost udziału w rynku tłumaczy się niemal na równi wzrostem wielkości sprzedaży oraz osłabieniem konsumpcji pod koniec badanego okresu.

d) Czynniki wpływające na ceny we Wspólnocie

- (91) Średnia cena sprzedaży stosowana przez przemysł wspólnotowy wzrosła poważnie, bo aż o 26 % w badanym okresie. Zmiany obserwowane od 2005 r. wydają się wynikać w szczególności ze środków antyabsorpcyjnych dotyczących przywozu z ChRL wprowadzonych w 2004 r. Średnia cena sprzedaży oferowana przez przemysł wspólnotowy znacznie wzrosła w latach 2004–2005, a następnie w zasadzie się ustabilizowała. Wzrost ten był jednak mniej dynamiczny od wzrostu ceny aniliny, która jest najważniejszym z surowców do produkcji kwasu sulfanilowego. Otóż anilina, jako pochodna benzenu, pochłaniająca około 50 % łącznych kosztów produkcji w ODP, od roku 2003 do ODP podrożała o około 45 %.

Tabela 9

Ceny sprzedaży

	2003	2004	2005	2006	ODP
Średnia cena sprzedaży (wskaźnik)	100	104	124	125	126

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz dotyczący przemysłu wspólnotowego.

e) Zatrudnienie a wydajność

- (92) W okresie między rokiem 2003 a ODP poziom zatrudnienia spadł o 9 %, natomiast produkcja wzrosła, odzwierciedlając wzrost wydajności i konkurencyjności przemysłu wspólnotowego. Średni koszt na jednego pracownika w tym samym okresie wzrósł o 15 %.

Tabela 10

Zatrudnienie a wydajność

	2003	2004	2005	2006	ODP
Zatrudnienie (wskaźnik)	100	96	96	98	91
Wydajność (wskaźnik)	100	125	120	117	129
Średnie koszty pracy (wskaźnik)	100	82	94	106	115

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz dotyczący przemysłu wspólnotowego.

f) Rentowność

Tabela 11

Rentowność

	2003	2004	2005	2006	ODP
Wskaźnik	100	- 1 286	1 519	335	191

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz dotyczący przemysłu wspólnotowego.

- (93) Rentowność notowana przez przemysł wspólnotowy, z wyjątkiem roku 2005, nie przekraczała poziomu około 1 % obrotów. Znaczące straty odnotowano w 2004 r., a w latach 2005 i 2006 oraz w ODP przemysł wspólnotowy odnotował zyski. Zważywszy, że w 2003 r. rentowność notowana przez przemysł wspólnotowy była szczególnie niska, pozorny wzrost wykazany w badanym okresie pozwolił na osiągnięcie rentowności znacznie poniżej poziomu, który byłby akceptowalny w tej dziedzinie przemysłu.
- (94) Należy również nadmienić, że wpływ na rentowność przemysłu wspólnotowego wywarły zmiany cen surowców. Przeciętne koszty produkcji od roku 2003 do ODP wzrosły o 25 %. Jak nadmieniono wyżej w motywie 91, anilina jest kluczowym surowcem w produkcji kwasu sulfanilowego, odpowiadającym za około połowy łącznych kosztów produkcji. Zważywszy na znaczny wzrost cen aniliny w 2004 r., przemysł wspólnotowy nie był w stanie przenieść obciążenia tej podwyżki kosztów na nabywców i poniósł straty. Kondycja przemysłu wspólnotowego uległa poprawie w 2005 r. wraz ze stabilizacją cen aniliny, co umożliwiło przemysłowi wspólnotowemu podniesienie cen kwasu sulfanilowego w stopniu wystarczającym dla pokrycia zwiększonych kosztów surowca. Wobec kolejnych podwyżek cen aniliny w 2006 r. i w ODP, przemysł wspólnotowy odnotował spadek rentowności do poziomu poniżej 1 % obrotów.

g) Inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

Tabela 12

Inwestycje i zwrot z inwestycji

	2003	2004	2005	2006	ODP
Inwestycje (wskaźnik)	100	39	57	255	305
Zwrot z inwestycji (wskaźnik)	100	- 1 779	2 498	420	224

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz dotyczący przemysłu wspólnotowego.

- (95) Przemysł wspólnotowy w dalszym ciągu inwestował w działalność związaną z kwasem sulfanilowym na przestrzeni całego ODP. W roku 2006 i w ODP, obok nakładów związanych głównie z utrzymaniem posiadanych środków trwałych, jeden z producentów wspólnotowych dokonał inwestycji zmierzających do zwiększenia mocy produkcyjnych w odniesieniu do kwasu sulfanilowego klasy oczyszczonej. Należy jednak zauważyć, że te nowe moce produkcyjne mają osiągnąć pełną sprawność dopiero w 2008 r.
- (96) Ponieważ przemysł wspólnotowy uzyskiwał w całym okresie badanym niskie zyski, stopa zwrotu z inwestycji, stanowiąca wynik przed opodatkowaniem wyrażony jako odsetek średniej początkowej i końcowej wartości księgowej netto aktywów wykorzystywanych do produkcji kwasu sulfanilowego, pozostawała również na bardzo niskim poziomie, a mianowicie około 2 % w ODP.
- (97) Dochodzenie wykazało, że trudna sytuacja finansowa przemysłu wspólnotowego negatywnie wpłynęła na zaspokojenie jego wymagań kapitałowych. Mimo iż jeden z producentów wspólnotowych należy do dużej grupy przedsiębiorstw, wymagania kapitałowe nie zawsze są zaspokajane na pożądanym poziomie, ponieważ zasoby finansowe w ramach grupy są zwykle przydzielane jednostkom o najwyższej rentowności.

h) Przepływy pieniężne

- (98) Przepływy pieniężne uległy znacznemu spadkowi – o 85 % od roku 2003 do ODP, utrzymały się jednak na poziomie dodatnim. Tendencje zniżkowe dotyczące rentowności nie wywarły wpływu na przepływy pieniężne, które były podatne na czynniki niepieniężne w rodzaju amortyzacji i zmian stanu zapasów.

Tabela 13

Przepływy pieniężne

Przepływy pieniężne	2003	2004	2005	2006	ODP
Wskaźnik	100	41	64	32	15

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz dotyczący przemysłu wspólnotowego.

5.5. Wnioski

- (99) Między 2003 r. i ODP odnotowano pozytywne zmiany w odniesieniu do większości wskaźników dotyczących przemysłu wspólnotowego: wielkości sprzedaży, wykorzystania mocy produkcyjnych, wielkości produkcji, zapasów końcowych, wydajności, inwestycji i stopy zwrotu z inwestycji. Rentowność przemysłu wspólnotowego w ODP nie przekraczała natomiast 1 % obrotów.
- (100) Przemysł wspólnotowy skorzystał ze wzrostu ceny jednostkowej kwasu sulfanilowego, w szczególności od 2004 r. do końca ODP. Jednak wzrost ceny sprzedaży nie mógł w pełni zrekomensować wzrostu kosztów produkcji, toteż marża zysku uległa zmniejszeniu.

- (101) Ponadto zmniejszenie konsumpcji we Wspólnocie w roku 2006 i w ODP wywarło pewien wpływ hamujący ponowną poprawę stanu przemysłu wspólnotowego.
- (102) Ogólnie rzecz biorąc, jasne jest, że wprowadzenie środków antidumpingowych pozwoliło przemysłowi wspólnotowemu na osiągnięcie stabilnej pozycji, jednak nie na odzyskanie w pełni kondycji poprzedzającej wyrządzone szkody ze względu na ciężar wzrostu kosztów surowców, którego przemysł nie był w stanie przenieść na swoich odbiorców. Dochodzenie wykazało jednak, że przemysł wspólnotowy w badanym okresie zaczął dokonywać inwestycji w nowe wyposażenie.
- (103) W świetle powyższych ustaleń okazało się, że, z jednej strony, wskaźniki ilości wykazywały w badanym okresie tendencje zwykłe. Z drugiej zaś strony, wskaźniki finansowe odnoszące się do przemysłu wspólnotowego, takie jak rentowność i przepływy pieniężne, wykazywały, że przemysł wspólnotowy pozostaje podatny na zagrożenia. Można stąd wywnioskować, że nie był on w stanie w pełni zniwelować szkód wywołanych działaniem dumpingu.

6. PRAWDOPODOBIEŃSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

6.1. Część ogólna

- (104) Przeprowadzono analizę prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody w przypadku uchylecia obowiązujących środków zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W tym względzie zbadano w szczególności prawdopodobny rozwój wypadków w odniesieniu do wielkości i cen wywozu z kraju, którego dotyczy dochodzenie, jak również ich prawdopodobne skutki dla sytuacji gospodarczej przemysłu wspólnotowego w przypadku braku środków.

6.2. Zmiany wielkości i cen wywozu z kraju, którego dotyczy dochodzenie, w przypadku uchylecia obowiązujących środków

- (105) Należy nadmienić, że nawet przy stosowaniu obowiązujących środków antidumpingowych udział w rynku przywozu z kraju, którego dotyczy dochodzenie, wyniósł w ODP 9,7 %.
- (106) Dochodzenie wykazało, że rezerwowe moce produkcyjne współpracującego producenta eksportującego z Indii są znaczne; wynoszą one ponad 30 % łącznej konsumpcji we Wspólnocie. Rezerwowe moce produkcyjne wskazują, że wspomniany producent eksportujący ma możliwość zwiększenia obecnej produkcji, a tym samym zwiększenia wywozu kwasu sulfanilowego do Wspólnoty.
- (107) Należy przy tym nadmienić, że konsumpcja wspólnotowa uległa nieznacznemu zmniejszeniu w badanym okresie i że popyt w nadchodzących latach raczej nie wzrośnie na tyle, by pochłonąć potencjalny wzrost przywozu z Indii w przypadku uchylecia środków. Zgodnie z tym scenariuszem przywóz kwasu sulfanilowego z Indii

najprawdopodobniej zastąpiłby znaczną część sprzedaży osiągniętej przez przemysł wspólnotowy, ponieważ ceny produktów przywożonych prawdopodobnie byłyby niższe od cen przemysłu wspólnotowego.

- (108) Jak ustalono w dochodzeniu, rynek wspólnotowy pozostaje atrakcyjny dla indyjskiego producenta eksportującego. Stwierdzono, iż średnia uzyskiwana przezeń cena eksportowa w wywozie do krajów trzecich była znacznie niższa od średniej ceny eksportowej uzyskiwanej na rynku Wspólnoty. Fakt, iż nie wykazano podjęcia cenowego ze strony indyjskich cen eksportowych, można wytłumaczyć podjęciem i przestrzeganiem zobowiązania cenowego i towarzyszących mu środków obowiązujących względem Indii. Mimo powyższego stwierdzono, że indyjskie ceny eksportowe CIF są średnio niższe o około 7 % od średniej ceny stosowanej przez przemysł wspólnotowy.
- (109) Na tej podstawie można stwierdzić, że wobec braku jakichkolwiek obowiązujących środków indyjski producent eksportujący miałby motywację do wykorzystania znacznej części swoich całkowitych mocy produkcyjnych oraz do przeniesienia znacznej części wywozu z rynków innych krajów na atrakcyjniejszy rynek wspólnotowy, sprzedając po cenie znacznie poniżej obecnego poziomu cen we Wspólnocie.

6.3. Wnioski w sprawie prawdopodobnego ponownego wystąpienia szkody

- (110) Na podstawie powyższego można stwierdzić, że w przypadku uchylecia środków na rynku wspólnotowym pojawiłby się z dużym prawdopodobieństwem przywóz z kraju, którego dotyczy dochodzenie, w znacznych ilościach i po cenach dumpingowych, poniżej poziomu cen oferowanych przez przemysł wspólnotowy. Najprawdopodobniej wywołałoby to zniżkowy trend cenowy na rynku wspólnotowym, wywierając negatywny wpływ na sytuację gospodarczą przemysłu wspólnotowego. Fakt ten mógłby w szczególności wstrzymać i odwrócić tendencję do częściowej poprawy sytuacji, którą osiągnięto w badanym okresie, prowadząc do prawdopodobnego ponownego wystąpienia szkody.

7. INTERES WSPÓLNOTY

7.1. Wprowadzenie

- (111) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy utrzymanie istniejących środków antidumpingowych nie zaszkodzi interesom Wspólnoty jako całości. Ustalenie interesu Wspólnoty polegało na ocenie poszczególnych interesów wszystkich zainteresowanych stron.
- (112) Ponadto fakt, że obecne dochodzenie stanowi przegląd, przez co obejmuje analizę sytuacji przy istniejących już środkach antidumpingowych, umożliwi ono ocenę wszelkich niepożądanych negatywnych skutków dla stron, których dotyczą obecnie obowiązujące środki antysubsydjne.

(113) Na tej podstawie zbadano, czy pomimo wniosków o prawdopodobnym ponownym wystąpieniu dumpingu wyrządzającego szkodę istnieją istotne powody, które prowadziłyby do wniosku, że w interesie Wspólnoty nie leży utrzymanie środków w tym konkretnym przypadku.

7.2. Interes przemysłu wspólnotowego

(114) Można rozsądnie przewidywać, że przemysł wspólnotowy będzie w dalszym ciągu czerpał korzyści z obowiązujących środków antydumpingowych i odnotuje dalszą poprawę sytuacji poprzez odzyskanie udziału w rynku i poprawę swej rentowności. Gdyby środki nie zostały utrzymane, prawdopodobne jest, że przemysł wspólnotowy znowu poniósłby szkodę z tytułu zwiększonego przywozu po cenach dumpingowych z kraju, którego dotyczy postępowanie, i że jego obecna niestabilna sytuacja finansowa uległaby pogorszeniu.

(115) Na tej podstawie stwierdza się, że w interesie Wspólnoty leży utrzymanie obowiązujących środków.

7.3. Interes importerów

(116) Należy przy tym nadmienić, iż w postępowaniu pierwotnym ustalono, że nałożenie środków nie wywarłoby poważniejszego wpływu na przedsiębiorstwa wspólnotowe zajmujące się przywozem kwasu sulfanilowego. Brak współpracy w niniejszym dochodzeniu potwierdza tę tezę. Nie przedstawiono zatem żadnych istotnych powodów, dla których zastosowanie środków miałyby być sprzeczne z interesem importerów.

7.4. Interes użytkowników

(117) Komisja przesłała kwestionariusze do 31 znanych jej użytkowników, spośród których tylko czterech udzieliło na nie odpowiedzi. Trzy wypełnione kwestionariusze wpłynęły od przedsiębiorstw wspólnotowych produkujących rozjaśniacze optyczne, a jeden od producenta barwników. Jednak informacje przedłożone przez tych producentów w odniesieniu do skutków środków i proporcji kwasu sulfanilowego na tle ogólnych kosztów produkcji nie były istotne.

(118) Ilość przywozu produktu objętego dochodzeniem dokonanego przez tych czterech użytkowników stanowiła 47,3 % całkowitego przywozu do Wspólnoty. Co więcej, ponieważ ci czterej użytkownicy kupują znaczne ilości kwasu sulfanilowego od przemysłu wspólnotowego, w ODP reprezentowali oni łącznie około 40 % konsumpcji wspólnotowej.

(119) Trzech spośród użytkowników zgłosiło jednakowe uwagi, sprzeciwiając się utrzymaniu środków z uwagi na niewystarczające dla zaspokojenia wewnętrznego popytu moce produkcyjne przemysłu wspólnotowego, a także na szkodliwość środków dla ich konkurencyj-

ności na rynku towarów przetworzonych. Czwarty z użytkowników nie zajął stanowiska za ani przeciw utrzymaniu obowiązujących środków.

(120) W odniesieniu do sytuacji dostaw na rynku wspólnotowym należy zauważyć, że obecna zdolność produkcyjna przemysłu wspólnotowego mogłaby zaspokoić popyt wspólnotowy w granicach 80 % całkowitej konsumpcji. Należy również zaznaczyć, że przemysł wspólnotowy zainwestował w zwiększenie produkcji kwasu sulfanilowego klasy oczyszczonej. W każdym wypadku celem środków nie jest powstrzymanie przywozu z krajów objętych dochodzeniem, ale zagwarantowanie, aby nie odbywał się on po cenach subsydiowanych ani wyrządzających szkody. Dlatego też oczekuje się, że przywóz z tego kraju będzie w dalszym ciągu obecny na rynku, tak jak to miało miejsce po wprowadzeniu środków w 2002 r.

(121) Należy przy tym nadmienić, że produkcja kwasu sulfanilowego poza Wspólnotą jest ograniczona do zaledwie kilku krajów na świecie, na przykład Indii, ChRL i USA. Stąd tak istotne jest umożliwienie przemysłowi wspólnotowemu dalszej działalności na warunkach skutecznej konkurencji, tak aby zapewnić wszystkim użytkownikom we Wspólnocie dostęp do wewnętrznych dostaw produktu.

(122) Co do konkurencyjności użytkowników należy zauważyć, że pomimo braku informacji otrzymanych od użytkowników w ramach niniejszego dochodzenia, już w dochodzeniu pierwotnym wykazano, że spowodowany środkami antysubsydyjnymi wzrost całkowitych kosztów rozjaśniaczy optycznych oraz barwników zawierających kwas sulfanilowy nie przekraczałby 1 %.

(123) Na podstawie powyższych ustaleń, analogicznie do wniosków z dochodzenia pierwotnego, również w ramach niniejszego dochodzenia dotyczącego przeglądu wygaśnięcia stwierdzono, że utrzymanie środków w mocy nie wywarłoby poważniejszego wpływu na sytuację użytkowników.

7.5. Wnioski dotyczące interesu Wspólnoty

(124) Uwzględniając wszystkie wymienione powyżej przesłanki, należy stwierdzić, że nie istnieją istotne powody przemawiające przeciwko utrzymaniu obecnie obowiązujących środków antysubsydyjnych.

8. ŚRODKI WYRÓWNAWCZE

(125) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić utrzymanie i zmianę obowiązujących środków. Wyznaczono również termin, w którym strony mogły przedstawić swoje uwagi na temat ujawnionych informacji. Nie wpłynęły żadne uwagi mogące spowodować zmianę powyższych wniosków.

(126) W świetle ustaleń, jakie poczyniono w ramach przeglądu wygaśnięcia w odniesieniu do prawdopodobieństwa kontynuacji subsydiowania, prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia subsydiowania, prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody oraz ustalenia interesów Wspólnoty należy utrzymać w mocy środki wyrównawcze mające zastosowanie do przywozu kwasu sulfanilowego pochodzącego z Indii w celu zapobieżenia ponownemu wyrządzeniu szkody przemysłowi wspólnotowemu przez przywóz po cenach subsydiowanych.

(127) Co do ustaleń z częściowego przeglądu okresowego o zakresie ograniczonym do zbadania poziomu subsydiowania dotyczącego współpracującego producenta eksportującego w Indiach uznaje się za odpowiednie dokonanie zmiany obowiązującego cła wyrównawczego z 7,1 % na 4,7 %. Z uwagi na fakt, iż współpracujący producenci wspólnotowi reprezentowali 100 % przywozu kwasu sulfanilowego z Indii do Wspólnoty w ODP, uznaje się za właściwe objęcie tą samą stawką przywozu produktu wytwarzanego przez innych producentów w Indiach. Stawka cła nie będzie miała zastosowania do przywozu produktu objętego postępowaniem wytwarzanego i sprzedawanego na wywóz do Wspólnoty przez współpracującego producenta eksportującego, którego zobowiązanie cenowe zostało przyjęte decyzją 2006/37/WE. W tym względzie należy zauważyć, że minimalne ceny importowe zgodnie z przyjętym zobowiązaniem cenowym złożonym przez indyjskie przedsiębiorstwo zostały dostosowane w celu odzwierciedlenia spadku łącznej stawki cła (antydumpingowego i wyrównawczego), która ma zastosowanie do tego przedsiębiorstwa.

(128) Zmiana stawki cła wyrównawczego nie pozostanie bez wpływu na ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 18,3 % nałożone na przywóz kwasu sulfanilowego z Indii rozporządzeniem (WE) nr 1000/2008, jako że to ostatnie cło zostało dostosowane w celu uniknięcia dwukrotnego uwzględnienia skutków korzyści z subsydiów wywozowych (należy przy tym nadmienić, że ostateczne cło antydumpingowe było oparte na marginesie dumpingu, który okazał się niższy od poziomu zniesienia szkody). Zgodnie z art. 24 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i z art. 14 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego żaden produkt nie podlega zarówno cłu antydumpingowemu, jak i cłu wyrównawczemu w przypadku jednej i tej samej sytuacji wynikającej z dumpingu lub subsydiowania wywozu. W toku dochodzenia ustalono, że niektóre z analizowanych planów subsydiowania, będących podstawą dla środków wyrównawczych, stanowiły subsydia wywozowe w rozumieniu art. 3 ust. 4 lit. a) podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego. Jako takie, subsydia te wpłynęły na cenę eksportową indyjskiego producenta eksportującego, powodując podwyższenie marginesu dumpingu. Z tego względu zgodnie z art. 24 rozporządzenia podstawowego przeprowadzono dostosowanie stawki ostatecznego cła antydumpingowego z uwzględnieniem rzeczywistego marginesu dumpingu pozostałego po nałożeniu ostatecznych ceł wyrównawczych kompensujących wpływ wymienionych

subsydiów (zob. rozporządzenie (WE) nr 1339/2002, motyw 46).

(129) W efekcie stawkę ostatecznego cła antydumpingowego mającą zastosowanie do przywozu z Indii należy dostosować z uwzględnieniem zmienionej wskutek obecnego dochodzenia antysubsydyjnego wartości korzyści odniesionych z subsydiów wywozowych w ODP. Zważywszy, że łączne korzyści czerpane z subsydiów wywozowych wyniosły 4,1 % w ODP, a pierwotnie ustalony w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1339/2002 poziom marginesu wynosił 24,6 %, zmieniony w wyniku dochodzenia poziom cła antydumpingowego powinien wynosić 20,5 %. Należy zmienić odpowiednio rozporządzenie (WE) nr 1000/2008,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym zostaje nałożone ostateczne cło wyrównawcze na przywóz kwasu sulfanilowego, objętego kodem CN ex 2921 42 10 (kod TARIC 2921 42 10 60) i pochodzącego z Indii.
2. Wysokość ostatecznego cła wyrównawczego stosowanego do ceny netto na granicy Wspólnoty przed ocleniem wynosi 4,7 %.
3. Bez względu na ust. 1 ostateczne cło antydumpingowe nie ma zastosowania do przywozu dopuszczonego do swobodnego obrotu zgodnie z art. 2.
4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Przywóz produktów zgłoszonych do dopuszczenia do swobodnego obrotu, zafakturowanych przez przedsiębiorstwa, których zobowiązania zostały przyjęte przez Komisję i których nazwy zostały ujęte w decyzji 2006/37/WE, z wszelkimi późniejszymi zmianami, jest zwolniony z cła antydumpingowego nałożonego przez art. 1, pod warunkiem że:
  - produkty te są wytworzone, wysłane i zafakturowane bezpośrednio przez wyżej wymienione przedsiębiorstwa pierwszemu niezależnemu klientowi we Wspólnocie, oraz
  - produktom tym towarzyszy faktura w ramach zobowiązania, która jest fakturą handlową zawierającą co najmniej informacje i oświadczenie przewidziane w załączniku do niniejszego rozporządzenia, oraz
  - towary zgłoszone i przedstawione organom celnym odpowiadają dokładnie opisowi na fakturze w ramach zobowiązania.

2. Z chwilą przyjęcia zgłoszenia do dopuszczenia do swobodnego obrotu powstaje dług celny w każdym przypadku, gdy zostanie stwierdzone, w odniesieniu do towarów, o których mowa w art. 1 i zwolnionych z ceł zgodnie z warunkami wyszczególnionymi w ust. 1, że przynajmniej jeden warunek nie jest spełniony. Warunek określony w ust. 1 tiret drugie uznaje się za niespełniony w przypadku stwierdzenia, że faktura w ramach zobowiązania jest niezgodna z przepisami załącznika lub nie jest autentyczna, lub w przypadku gdy Komisja wycofała przyjęcie zobowiązania zgodnie z art. 8 ust. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 lub art. 13 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego na mocy rozporządzenia lub decyzji, które odnoszą się do konkretnej(-ych) transakcji i uznają stosowną(-e) fakturę(-y) w ramach zobowiązań za nieważną(-e).

3. Importerzy akceptują jako część normalnego ryzyka handlowego, że niewypełnienie przez którąkolwiek ze stron przynajmniej jednego warunku wymienionego w ust. 1 i określonego szczegółowo w ust. 2 może spowodować powstanie długu celnego na mocy art. 201 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽¹⁾. Powstały dług celny pobiera się po wycofaniu przez Komisję przyjęcia zobowiązania.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 13 października 2008 r.

W imieniu Rady
B. KOUCHNER
Przewodniczący

Artykuł 3

Artykuł 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1000/2008 otrzymuje brzmienie:

„2. Stawka ostatecznego cla antidumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, dla produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa, jest następująca:

Kraj	Cło ostateczne (%)
Chińska Republika Ludowa	33,7
Indie	20,5”

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Faktura handlowa towarzysząca sprzedaży kwasu sulfanilowego przez przedsiębiorstwo do Wspólnoty w ramach zobowiązania powinna zawierać następujące elementy:

1. Nagłówek „FAKTURA HANDLOWA TOWARZYSZĄCA TOWAROM, KTÓRE SĄ OBJĘTE ZOBOWIĄZANIEM”.
2. Nazwa przedsiębiorstwa wystawiającego fakturę, wymienionego w art. 1 decyzji Komisji 2006/37/WE w sprawie przyjęcia zobowiązania.
3. Numer faktury handlowej.
4. Data wystawienia faktury handlowej.
5. Dodatkowy kod TARIC, na podstawie którego towary przechodzą odprawę celną na granicy Wspólnoty.
6. Dokładny opis towarów, zawierający:
  - numer kodu produktu (PCN) użyty dla celów zobowiązania (np. „PA99”, „PS85” lub „TA98”),
  - specyfikacje techniczne/fizyczne PCN, tj. dla „PA99” i „PS85”: biały sypki proszek, a dla „TA98”: szary sypki proszek,
  - numer kodu produktu w przedsiębiorstwie (KPK) (w stosownych przypadkach),
  - kod CN,
  - ilość (należy podać w tonach).
7. Opis warunków sprzedaży, w tym:
  - cena za tonę,
  - obowiązujące warunki płatności,
  - obowiązujące warunki dostawy,
  - całkowite zniżki i rabaty.
8. Nazwa przedsiębiorstwa będącego importerem we Wspólnocie, na rzecz którego przedsiębiorstwo bezpośrednio wystawiło fakturę handlową, załączoną do towarów będących przedmiotem zobowiązania.
9. Nazwisko pracownika przedsiębiorstwa, który wystawił fakturę, oraz poniższe podpisane oświadczenie:

„Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że sprzedaż towarów, których dotyczy niniejsza faktura, przeznaczonych do bezpośredniego wywozu do Wspólnoty Europejskiej, jest dokonywana w ramach i na warunkach zobowiązania złożonego przez [PRZEDSIĘBIORSTWO] i przyjętego przez Komisję Europejską na mocy decyzji 2006/37/WE. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”.
